

Arrestnummer <i>C1 689 / 2024</i>
Repertoriumnummer <i>2024 / 1746</i>
Datum van uitspraak 17 mei 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2021/PGG/2455 2021/VJ11/1068

Na tussenarrest 22.03.23

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2021/PGG/2455 - 2021/VJ11/1068 Not.nr. DE.66.15.005909/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. RRN
van Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklagde -

2. nr [RRN
van Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

De eerste en de tweede

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te kadastraal gekend
als eigendom van
geboren te op wonende te en

geboren te op wonende te
 bij aankoopakte van 20.06.2012, verleden door
 notaris te
meer bepaald een reliëfwijziging te hebben uitgevoerd zonder stedenbouwkundige
 vergunning

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2016 tot 12.09.2016
 (st. 3, 7, 10, 19, 28)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke
 Ordening

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de
 vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning,
 hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te kadastraal gekend
 als eigendom van
 geboren te op wonende te en
 geboren te op wonende te
 bij aankoopakte van 20.06.2012, verleden door notaris te

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex
 Ruimtelijke Ordening:

a) het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald een keermuur te hebben opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2016 tot 12.09.2016
 (st. 3, 7, 10, 19, 28 en 39)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke
 Ordening

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M,
 besliste bij vonnis van 7 juni 2021 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank:

- verklaart eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **3.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 50 opdecimen (x6);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent eerste beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt eerste beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

2.*De rechtbank:*

- verklaart tweede beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt tweede beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **3.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 50 opdecimen (x6);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- Wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding*De rechtbank:*

- spreekt in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Kosten

De rechtbank veroordeelt **eerste en tweede beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **325,51 euro**.

HERSTEL

De rechtbank:

- verklaart de herstellvordering van de burgemeester van toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald;
- beveelt aan het herstel in
oorspronkelijke staat op het perceel gelegen te namelijk:
kadastraal gekend als het ongedaan maken van de reliëfwijziging door het verwijderen en legaal afvoeren van de grond en het verwijderen van de keermuur;
- bepaalt ten aanzien van beklagden de **termijn voor de uitvoering van de werken op 15 maanden** nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen;
- zegt voor recht dat ten aanzien van **elk** van de beklagden een **dwangsom van 100 euro** zal verbeuren **per dag vertraging** in de uitvoering van de herstelmaatregel te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van twintig maanden nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen, wat geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek;
- zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 6.3.6 VCRO de burgemeester van onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte brengen als zij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig hebben uitgevoerd;
- zegt voor recht dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester van indien de veroordeelden in gebreke blijven om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn vrijwillig uit te voeren, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig art. 6.3.4 §1, op kosten van de veroordeelden.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis stelden de beide beklaagden op 6 juli 2021 hoger beroep in middels een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde. Tegelijk dienden zij ook een verzoekschrift in zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 1 april 2022 (inleidingszitting) legde dit hof, zelfde kamer, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast. Het hof bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 3 november 2022.

Op de rechtszitting van 3 november 2022 verklaarde het openbaar ministerie er geen bezwaar tegen te hebben dat de laattijdig neergelegde conclusie van de beklaagden in het debat zou blijven.

Op de rechtszitting van 3 november 2022 stelde het hof de zaak op vraag van de beklaagden uit naar de rechtszitting van 14 september 2023. Om diezelfde reden stelde het hof de zaak op de rechtszitting van 14 september 2023 nogmaals uit naar de rechtszitting van 15 februari 2024.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 15 februari 2024 in het Nederlands:

- de beklaagden in hun middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester en meester beiden advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 Het hof, zelfde kamer, besliste bij tussenarrest van 22 maart 2023 als volgt:

“verklaart de beroepen ontvankelijk,

vooraleer ten gronde te oordelen:

heropent de debatten;

verzoekt de beklaagden om de stedenbouwkundige vergunning van 7 augustus 2023 te voegen;

stelt de zaak daartoe in voortzetting naar de rechtszitting van de tiende kamer van dit hof van vrijdag 12 april 2024 om 09.00 uur;

houdt de beslissing over de kosten aan.”

2.2 Op de openbare rechtszitting van 12 april 2024 hoorde het hof in het Nederlands:

- de beklaagden in hun middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te voor meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

3. In het tussenarrest verklaarde het hof het beroep ontvankelijk en stelde het vast enkel saisine te hebben over de herstellvordering. Vermits het debat beperkt is tot de herstellvordering, antwoordt het hof niet op de motieven die de beklaagden in conclusies ontwikkelen over de strafmaat. Hiervoor is het hof niet gevat.

Het hof stelde ook al vast dat de dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid en ontvankelijk was.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

"1.

Op 17 februari 2014 verleende het college van een vergunning (...) voor het bouwen van drie woningen in De aanvraag werd ingediend door tweede beklaagde op 23 december 2013. In de vergunning werd onder meer opgenomen dat er tot op twee meter van de perceelsgrenzen geen reliëfwijzigingen mochten worden aangebracht ten opzichte van het natuurlijke maaiveld. Op de perceelsgrenzen dienden hagen aangeplant te worden. (achteraan minimum voor 80 %)

Het perceel was elk voor de helft eigendom van beklaagden.

De vergunning werd vervallen verklaard op 17 februari 2016 bij gebrek aan uitvoering.

2.

deed op 12 september 2016 melding van een reliëfwijziging aan het onbewoond perceel gelegen in grenzend aan zijn tuin. Er bleek hiervoor geen vergunning te zijn.

Eerste beklaagde, verklaarde op 16 september 2016 dat hij samen met tweede beklaagde eigenaar was van de grond. Ze hadden een bouwvergunning voor drie woningen op dit perceel. Hij dacht dat deze reliëfwijziging en de plaatsing van de betonnen muur mee waren opgenomen in de bouwvergunning. Ze hadden deze werken zelf uitgevoerd begin 2016. Voor de werken was er gesproken met alle burens. Er was een regularisatie aan de gang. Tweede beklaagde had deze werken niet opgevolgd en was de laatste jaren zelfs niet meer ter plaatse geweest.

Tweede beklaagde verklaarde op 16 september 2016 dat hij mede-eigenaar was van het braakliggend terrein. Hij verklaarde dat hij de bouwaanvraag en bouwvergunning niet mee had opgevolgd. Hij wist ook niet wanneer de werken waren uitgevoerd.

Bij brief van 31 mei 2016 bevestigde architect *van* 'op het adres van tweede beklagde) dat de stabiliteit van de ondergrond voor de woningen onvoldoende was om de werken veilig uit te voeren. Het was niet denkbeeldig dat een gedeelte van het talud zou afschuiven. Daarom was er voor geopteerd om eind november achteraan op het terrein een grondkerende wand uit te voeren.

3.

Op 28 maart 2017 werd er contact opgenomen met eerste beklagde om de stand van de regularisatie na te gaan. Hij verklaarde landsmeters te hebben ingeschakeld. Alle eigenaars van de aangrenzende percelen hadden een akkoord ondertekend met de plaatsing van de muur. Een regularisatieplan was in opmaak door de architect.

Op 2 september 2017 bleek er nog steeds geen regularisatieaanvraag te zijn ingediend.

4.

Het college van *leidde* een herstellvordering in. Het college vorderde het herstel in de oorspronkelijke staat, namelijk het afvoeren van de grond en het verwijderen van de keerwanden. Er werd tevens een dwangsom gevorderd van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van het herstel. Er was een positief advies van de Hoge Raad voor het handhavingsbeleid. Er werd gemotiveerd dat de aanpalende woningen die slechts een zeer beperkte koer/achtertuin hebben geconfronteerd werden met een ontsierende keerwand die leidde tot verminderde lichtinval en mogelijke privacy hinder na toekomstige bebouwing.

5.

Beklaagden werden gedagvaard voor de zitting van 29 april 2019. De behandeling van de zaak werd meermaals uitgesteld met het oog op een regularisatie.

diende een aanvraag in op 17 maart 2020. De aanvraag werd geweigerd op 8 juni 2020. De aanvraag was niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften (onder meer geen hagen voorzien), er was niet voldaan aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening, er was een bezwaarschrift ingediend door de aanpalende eigenaar die terecht meende dat zijn privacy zou worden geschonden, er kon op de plannen niet worden nagegaan hoeveel verharding er zou worden aangebracht en de parkeerplaatsen leken te klein om er voor te zorgen dat de wagens volledig op privéterrein zouden staan, een keermuur kon enkel worden toegelaten bij een vergunde reliëfwijziging.

De deputatie van *weigerde* de vergunning in beroep op 1 oktober 2020. Hiertegen werd een vernietigingsberoep ingediend bij de Raad voor de Vergunningsbetwistingen op 23 november 2020. Deze procedure zou nog hangende zijn. Ondertussen zou er een overleg met *zijn* waaruit de wil zou blijken om de keermuur te regulariseren."

5. *vorderde* het herstel in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald het afvoeren van de grond en het verwijderen van de keerwanden conform de toestand voorafgaand het misdrijf, binnen de drie maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per kalenderdag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (thans Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering) verleende op 17 november 2017 positief advies.

5.1 Artikel 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd opgeheven sinds 1 maart 2018. Vanaf die datum bepaalt artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn.”

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechter dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald moet het hof nagaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof beoordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de herstellvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

5.2 Volgens de beklaagden is de herstellvordering zonder voorwerp, vermits de huidige toestand inmiddels is geregulariseerd. Ze verwijzen naar de omgevingsvergunning van van 8 augustus 2023 en de brief van diezelfde gemeente van 22 januari 2024 waarin staat dat de gemeente afstand doet van de verdere uitvoering van de herstellvordering voor zover de omgevingsvergunning van 8 augustus 2023 *'de voormelde inbreuken regulariseert en onder voorbehoud dat de omgevingsvergunning conform wordt uitgevoerd'* (stuk 13 van de beklaagden).

Het plaatsen van de keermuur en de uitvoering van de reliëfwijziging op het perceel gelegen te kadastraal gekend als zijn bij omgevingsvergunning van 8 augustus 2023 slechts voorwaardelijk vergund. Het college van burgemeester en schepenen stelde volgende voorwaarden:

- het aanleveren van een bewijs van de deugdelijkheid van de kwaliteit van de aangevoerde grond bij de ophoging.
- het aanleveren van een attest dat de kwaliteit van de wand attesteert conform de vraag van de Gemeentelijke Omgevingsambtenaar.
- het hellend vlak wordt groen ingeplant als visuele buffer bij het eerstvolgende plantseizoen. De aanvragers zullen een beplantingsplan voorleggen aan de bevoegde gemeentelijke diensten voor goedkeuring.

Het blijkt niet dat aan die voorwaarden is voldaan. Zolang dat niet het geval is, blijft de huidige toestand illegaal. Het hof beveelt om die reden het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door de strikte naleving van de hoger genoemde voorwaarden van de voorwaardelijke omgevingsvergunning van 8 augustus 2023.

5.3 De herstellvordering is niet gebaseerd op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die onredelijk is. Ze leidt er niet toe dat een herstel wordt opgelegd dat onevenredige lasten voor de beklaagden meebrengt. De herstellvordering is ook intern en extern wettig.

Gelet op het voortduren van de inbreuk, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De beklaagden krijgen een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest. Bij het bepalen van die hersteltermijn houdt het hof rekening met het plantseizoen.

Er is geen reden om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om de beklaagden aan te zetten tot vrijwillig herstel. Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit in dit geval de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken, wat nodeloze uitvoeringskosten voor de gemeenschap zou veroorzaken.

6. Het hof veroordeelt de beklaagden tot de kosten van deze beroepsprocedure, verhoogd met 10 % overeenkomstig artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de herstellvordering.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak

verklaart het beroep ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

Herstellvordering

beveelt aan het **herstel** met betrekking tot het
perceel gelegen te kadastraal gekend als
door de strikte uitvoering van de voorwaarden van de
omgevingsvergunning van 8 augustus 2023, meer bepaald:

- het aanleveren van een bewijs van de deugdelijkheid van de kwaliteit van de aangevoerde grond bij de ophoging.
- het aanleveren van een attest dat de kwaliteit van de wand attesteert conform de vraag van de Gemeentelijke Omgevingsambtenaar.
- het hellend vlak wordt groen ingeplant als visuele buffer bij het eerstvolgende plantseizoen. De aanvragers zullen een beplantingsplan voorleggen aan de bevoegde gemeentelijke diensten voor goedkeuring.

bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **twalf maanden** vanaf het definitief worden van dit arrest.

en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **100 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens ten voordele van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur.

zegt voor recht dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelden.

veroordeelt de beklaagden tot de kosten van deze beroepsprocedure, begroot op 142,91 euro.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 36,00
Afschrifte akte HB:	€ 3,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 27,96
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 27,96
	<hr/>
	€ 129,92
+ 10 % :	€ 12,99
	<hr/>
Totaal :	€ 142,91

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **17 mei 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier